

Landvæsenkommissionen, til hvis Forretning blive at indvarsle alle de Eodsetere (og Brugere) eller Andre, hvis Interesser ville kunne blive berørte ved det tilføjede Anlæg, har at behandle og eventuelt at paafjende alle mod Anlægget fremkommende Indsigelser eller derved foranledigede Krav, samt sluttelig ved sin Kjendelse at afgjøre, om og under hvilke nærmere Betingelser Anlægget bør nyde Fremme, Alt i Overensstemmelse dels med Reglerne i § 62, dels med de Regler, som gives i de efterfølgende Paragrafer.

Er et Bændingsanlæg iværksat uden paa fornævnte Maade at være behandlet af Landvæsenkommissionen, kan Spørgsmaalet om dets Berettigelse af enhver Vedkommende indbringes for denne Kommission.

§ 66.

I Reglen skal ethvert Bændingsanlæg indrettes saaledes, at det Band, der ikke gaar tabt ved Bændingen, ledes tilbage til det oprindelige Aaleie (eller til den Sø, Fjord eller Havarm, i hvilken det paagjældende Bændløb har Udlob) paa et saadant Punkt, at det ikke føres uden om nogen til Bændløbet grændsende Eiendom, hvis Eier (og Brugere) ikke enten er Deltager i Bændingsanlægget eller har givet Samtykke dertil.

Dog skal Landvæsenkommissionen navnlig ved Bændingsanlæg af større Omfang være bemyndiget til at indrømme Undtagelser fra foranstaaende Regel, dels saaledes at Bændet uagtet Vedkommendes Protest føres udenom en eller flere Bændløbet tilstødende Eiendomme, dels saaledes at Bændet føres over i et andet Bænddrag. Ligesom der imidlertid i førstnævnte Tilfælde efter Landvæsenkommissionens nærmere Bestemmelse bør gives Eierne og Brugere af de paagjældende Eiendomme fuldstændig Erstatning for den Skade og det Tab, som Bændingsanlæggets Iværksættelse maatte paaføre dem, derunder indbefattet det Tab, de maatte lide derved, at det nye Anlæg griber forstyrrende ind i et allerede bestaaende, i Forhold til det nye mindre betydeligt Bændingsanlæg, saaledes bør en Overførelse af Bændet til et helt andet Bænddrag kun tilstedes i saadanne Tilfælde, hvor dette kan ske, uden at deraf flyder væsentlig Skade eller Tab for Eierne af de Forder, der tilstøde Bændløbet nedenfor det Punkt, hvor Bændingsvandet optages, samt derhos under Betingelse af, at det andet Bændløb, til hvilket Bændet overføres, er i Stand til uden væsentlig Ulempe at modtage dette. Ogsaa i sidstnævnte Henseende kan der efter Omstændighederne af Landvæsenkommissionen tillægges Vedkommende Erstatning.

Ingen af de i ovenstaaende 2det Stykke omhandlede Foranstaltninger kunne dog iværksættes, forinden Indenrigsministerens Samtykke dertil er erhvervet.

Findes der ved det paagjældende Bændløb Møller eller andre Bændværker, hvis Berettigelse ikke bestrides, maa Bændet ikke uden Samtykke af saadanne Værkers Eier og Brugere føres udenom disse. Det Samme gjælder om Fiskegaarde.

§ 67.

I Almindelighed maa det Band, som ved et Bændingsanlæg optages af et Bændløb, kun benyttes til Bænding af de Bændløbet tilstødende Eiendomme; men naar den tilstødeværende Bændmasse er tilstrækkelig dertil, kan Landvæsenkommissionen dog give Eierne af Forder, der ere beliggende i samme Aadal, men ikke grændse umiddelbart til Bændløbet, Afgang til at deltage i Bændingen, i hvilken Henseende særlig de Forder skulle komme i Betragtning, over hvilke de til Bændingsanlægget fornødne Kanaler og Ledningsrender maa føres (jfr. § 71).

Bed Afgjørelsen af, om der saaledes kan indrømmes Andre end Bredeierne Afgang til at deltage i Bændets Benyttelse, bliver endelig ogsaa at tage Hensyn til, at herved ikke til Skade for de nedenfor Bændingsanlæggets Omraade til Bændløbet grændsende Forder bevirkes nogen væsentlig Formindskelse af dets Bændmasse.